

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3086/2019
21.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станислав Животић, адвокат из ..., против туженог "ЈУТЕР" ДОО Београд, кога заступа Ђуро Живковић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1147/18 од 27.03.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1147/18 од 27.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2212/16 од 14.11.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог број 95 од 27.04.2015. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име изгубљене зараде за мај 2015. године исплати 90.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.06.2015. године до исплате. Ставом петим изреке, одбачена је као неуредна тужба тужиоца у односу на тужбени захтев да се обавезе тужени да му призна сва права из рада и по основу рада почев од 27.04.2015. године до враћања на рад и уплати доприносе ПИО за мај месец. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1147/18 од 27.03.2019. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, тако што је поништено решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду, само у погледу датума престанка радног односа и као датум престанка радног односа тужиоца утврђен датум 28.05.2015. године, а у преосталом делу одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог и захтев за враћање на рад. Првостепена пресуда укинута је у ставу четвртим и шестом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог засновао радни однос по основу уговора о раду од 31.08.2014. године ради обављања послова ... систематизованог Правилником о организацији и систематизацији послова код туженог са једним извршиоцем. Правилником о изменама и допунама Правилника о систематизацији радних места код туженог од 08.03.2015. године укинута су послови ..., а назначени акт објављен на огласној табли друштва истог дана и ступио на правну снагу 16.03.2015. године када је послодавац донео одлуку да се тужилац прогласи за технолошки вишак. Решењем директора туженог од 12.01.2015. године тужиоцу је одређено коришћење годишњег одмора за 2014. годину у трајању од 20 радних дана од 03.03.2015. до 30.03.2015. године, а решењем истог органа од 19.02.2015. године коришћење годишњег одмора за 2015. годину у трајању од 20 дана у периоду од 31.03.2015. до 27.04.2015. године. Оспореним решењем директора туженог од 27.04.2015. године тужиоцу је на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом услед економских и организационих промена, а због тога што му се није могло обезбедити обављање других послова и одређено да запосленом престаје радни однос дана 28.04.2015. године са којим датумом је тужени тужиоцу закључио радну књижицу и извршио одјаву за обавезно социјално осигурање. По искоришћеном годишњем одмору тужилац није ступио на рад 28.04.2015. године јер је од 27.04.2015. године због болести био привремено спречен за рад, о чему је туженом доставио извештај о привременој спречености за рад за период од 27.04.2015. до 30.04.2015. године и даље. Тужени је покушао доставу оспореног решења на адресу тужиоца назначену у уговору о раду, а после те неуспеле доставе, тужиоцу је решење достављено 28.05.2015. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужени није тужиоцу извршио достављање решења о отказу на начин прописан чланом 185. тач. 3. и 4. Закона о раду, као и да тужиоцу није могао да престане радни однос пре доставе тог решења, због чега је усвојио тужбени захтев и поништио оспорено решење, а туженом наложио да тужиоца врати на рад.

Супротно, другостепени суд је закључио да је решење туженог о отказу правилно уручено тужиоцу, због чега нема услова за његов поништај.

Становиште другостепеног суда је правилно.

По члану 185. став 2. Закона о раду решење мора да се достави запосленом лично у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог.

У овом случају, по изјави тужиоца саслушаног у својству парничне странке на рочишту 11.07.2017. године, тужилац је туженом пријавио адресу ... у ... и на ту адресу није добио ниједну одлуку до 28.05.2015. године када је добио решење и радну књижицу. Претходна адреса је ... која је још увек у личној карти. О промени адресе тужилац је "усмено обавестио све колеге да је купио нови стан и променио адресу, али писмено није никог обавестио".

Без обзира што тужени није после неуспеле доставе, извршио доставу решења по правилима из члана 185. ст. 3. и 4. Закона о раду (сачињавање службене белешке, објављивање на огласној табли), већ је "пронашао" тужиоца и доставио му решење лично, то не чини наведено решење незаконитим. Решење није незаконито ни због погрешно наведеног датума престанка радног односа јер је чланом 185. став 5. Закона о раду прописано да радни однос престаје даном достављања решења осим ако овим законом или решењем није одређен други рок.

Погрешно означавање датума престанка радног односа, у ситуацији када су сви услови из члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду за доношење наведеног решења били испуњени (тужени је у поступку проглашења тужиоца технолошким вишком поштовао процедуру прописану Законом о раду, радно место тужиоца је укинато, а тужени му није могао обезбедити обављање других послова премештај, доквалификацију или преквалификацију), не чини наведено решење незаконитим по правилном закључку другостепеног суда. Решење је уручено тужиоцу 28.04.2015. године, па му је са тим датумом могао и престати радни однос.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић